

Međunarodni sud za krivično
gonjenje lica odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-03-69-T
Datum: 23. jun 2010.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VEĆEM I

U sastavu: sudija Alphons Orié, predsedavajući
sudija Michèle Picard
sudija Elizabeth Gwaunza

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 23. juna 2010.

TUŽILAC

protiv

**JOVICE STANIŠIĆA
FRANKA SIMATOVIĆA**

JAVNO

ODLUKA O UVRŠTAVANJU U SPIS P179 I P473

Tužilaštvo

g. Dermot Groome

Branioci Jovice Stanišića

g. Geert-Jan Alexander Knoop
g. Wayne Jordash

Branioci Franka Simatovića

g. Mihajlo Bakrač
g. Vladimir Petrović

1. Tužilaštvo je tokom svedočenja Sulejmana Tihića 3. februara 2010. ponudilo radi uvrštavanja u spis niz dokumenata pod brojem na osnovu pravila 65ter: 4866.¹ On se sastoji od personalnog dosjea iz Službe državne bezbednosti Srbije (dalje u tekstu: DB) koji je navodno izdat na zahtev Jovice Stanišića tokom njegove službe u DB-u i na kojem je njegov paraf. Takođe 3. februara 2010, Stanišićeva odbrana i Simatovićeva odbrana usprotivile su se prihvatanju tog dokumenta, navodeći da nije autentičan, uz tvrdnju da ga nije potpisao Jovica Stanišić i da nije relevantan za iskaz svedoka Sulejmana Tihića.² Veće je dotični dokument označilo radi identifikacije kao P179 i kao zapečaćen.³ Veće je 19. februara 2010. odbacilo prigovor u vezi s njegovom relevantnošću i pozvalo Stanišićevu odbranu da obrazloži prigovor na njegovu autentičnost.⁴ Stanišićeva odbrana je 5. marta 2010. dostavila podnesak u vezi s autentičnošću P179,⁵ na koji je tužilaštvo odgovorilo 19. marta 2010.⁶ Stanišićeva odbrana je 22. marta 2010. zatražila odobrenje da uloži repliku na Odgovor.⁷ Tužilaštvo se 23. marta 2010. usprotivilo tom zahtevu.⁸ Dana 29. marta 2010, Vijeće je dalo Stanišićevoj odbrani odobrenje da replicira i o tome neformalnom komunikacijom obavestilo strane u postupku. Stanišićeva odbrana je 1. aprila 2010. dostavila repliku na Odgovor.⁹

2. Tužilaštvo je 18. maja 2010. bez posredstva svedoka ponudilo dvadeset pet dodatnih dosjea iz kadrovske evidencije DB-a, uključujući dokumente sa brojevima na osnovu pravila 65ter: 4332 i 4401 i zatražilo da oni budu prihvaćeni kao zapečaćeni.¹⁰ Veće je oba dokumenta označilo radi identifikacije kao zapečaćene pod brojem P473 i izjavilo da će odluku u vezi s prihvatanjem P179 i P473 doneti istovremeno.¹¹ Dokument P473 sadrži zahtev za proveru osnovnih podataka za nekoliko lica koja su imenovana, kao i izveštaj o proveri osnovnih podataka jednog od tih lica. Taj dokument je navodno izdao i parafirao

¹ T. 3143.

² T. 3140-3149.

³ T. 3140-3150.

⁴ T. 3149, 3719-3723

⁵ Poverljivi podnesak Stanišićeve odbrane u vezi s autentičnošću P179, 5. mart 2010.

⁶ Poverljivi odgovor tužilaštva na Stanišićev podnesak u vezi s autentičnošću dokaznog predmeta P179, 19. mart 2010. Veće napominje da je 19. februara 2010. odredilo 12. mart 2010. kao rok za dostavljanje odgovora tužilaštva na očekivani podnesak Stanišićeve odbrane (T.3723). Tužilaštvo je prekoračilo taj rok za nedelju dana, ali će Veće razmotriti Odgovor na izuzetnoj osnovi.

⁷ Poverljivi zahtev Stanišićeve odbrane za odobrenje da uloži repliku na Odgovor tužilaštva na Podnesak u vezi s autentičnošću dokaznog predmeta P179, 22. mart 2010.

⁸ Poverljivi odgovor tužilaštva na Zahtev Stanišićeve odbrane za odobrenje da uloži repliku na Odgovor tužilaštva na Podnesak u vezi s autentičnošću P179, 23. mart 2010.

⁹ Poverljiva replika Stanišićeve odbrane na Odgovor tužilaštva na Podnesak odbrane u vezi s autentičnošću P179, 1. april 2010.

¹⁰ T. 5112-5115.

¹¹ V. T. 5113, 5115, 5119.

Jovica Stanišić. Stanišićeva odbrana je 18. maja 2010. uložila prigovor na prihvatanje P473, osporavajući njegovu autentičnost s istim obrazloženjem kao za P179.¹²

3. Shodno pravilu 89(C) i (D) Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik), veće može prihvatiti bilo koji relevantan dokaz za koji smatra da ima dokaznu vrednost i može izuzeti dokaz ako potreba da se osigura pravično suđenje uveliko nadmašuje njegovu dokaznu vrijednost. Budući da je na P179 i P473 naveden datum 28. februar 1992, da se odnose na Jovicu Stanišića i njegovu ulogu u DB-u i da se tvrdi da ih je on potpisao, Veće ih smatra relevantnim.

4. Stanišićeva odbrana osporava autentičnost P179 i P473. Veće napominje da autentičnost predstavlja jedan od faktora koje će uzeti u obzir prilikom ocenjivanja pouzdanosti dokaza koje treba prihvatiti i da pouzdanost predstavlja sastavni deo dokazne vrednosti nekog dokaza. Veće dalje napominje sledeće: "Tražiti apsolutan dokaz autentičnosti nekog dokumenta prije nego što ga se može prihvatiti kao dokazni materijal značilo bi tražiti daleko strožu provjeru od standarda koji je predviđen potpravilom 89(C)"¹³ U tom pogledu, Veće uzima u obzir da su ti dokumenti dostavljeni na osnovu istog Zahteva za pomoć i da ta procedura njihovog pribavljanja pruža izvesne pokazatelje autentičnosti. Veće dalje uzima u obzir svedočenje Dejana Sliškovića koji je posvedočio da je video paraf Jovice Stanišića tri ili četiri puta i da su parafi sadržani u P179 i P473, po svemu sudeći parafi Jovice Stanišića.¹⁴ Uzimajući u obzir gorenavedeno, kao i činjenicu da Stanišićeva odbrana ne iznosi nikakve druge konkretne argumente u vezi s autentičnošću tih dokumenata, Veće konstatuje da P179 i P473 imaju dokaznu vrednost. Prilikom utvrđivanje težine koju će pridati tim dokumentima, Veće će ih oceniti imajući u vidu ukupno izvedene dokaze.

5. Iz gorenavedenih razloga i na osnovu pravila 89(C) i (D) Pravilnika, Veće **UVRŠTAVA** P179 i P473 u spis kao zapečaćene.

¹² T. 5114, 5118-5119; V. takođe Prvi zahtev tužilaštva za prihvatanje dokaznih predmeta bez posredstva svedoka, 23. novembar 2009., par. 27-30; Odgovor Stanišićeve odbrane na Prvi zahtev tužilaštva za prihvatanje dokumenata bez posredstva svedoka, 7. decembar 2009.

¹³ V. *Tužilac protiv Zejnila Delalića i drugih*, predmet br. IT-96-21-AR73.2, Odluka po molbi optuženog Zejnila Delalića za dopuštenje podnošenja žalbe na odluku Pretresnog vijeća od 19. januara 1998. o prihvatljivosti dokaza, 4. mart 1998, par. 20; *Tužilac protiv Darija Kordića i Marija Čerkeza*, predmet br. IT-95-14/2-AR73.6, Odluka po žalbi na uvrštenje u spis sedam iskaza pod zakletvom i jednog formalnog iskaza, 18. septembar 2000., par. 24; *Georges Anderson Nderumbwe Rutaganda protiv tužioca*, predmet br. ICTR-96-3-A, Presuda, 26. maj 2003, par. 33, 266; *Tužilac protiv Popovića i drugih*, Odluka po zajedničkoj interlokutornoj žalbi odbrane u vezi sa statusom Richarda Butlera kao svjedoka vještaka, 30. januar 2008, par. 22.

¹⁴ T. 5116-5118.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

/potpis na originalu/

sudija Alphons Orie,
predsedavajući

Dana 23. juna 2010.
U Hagu,
Holandija

[pečat Međunarodnog suda]